

Vergonyós estat del nou Escorxador Municipal

“No s’hi pot treballar!”

exclamen els qui, si us plau per força, ho han de fer

Fins ara només dues persones d’aquelles que, ben bé per força, han de posar els peus en el recent estrenat Escorxador Municipal, m’han vingut a trobar. I només dues persones, perquè —ben segur— les altres no em coneixen.

Però també és ben segur que les queixes d’aquests dos senyors reflecteixen ben fidelment les de tots els altres.

DEFICIÈNCIES PER A PARAR UN TREN

He xerrat llargament amb tots dos. Tots dos han coincidit, per separat, amb les mateixes coses, amb les mateixes falles. D’un seguit inacabable de mancaments de serveis, podem treure’n conclusions certament anti higièniques per a un escorxador municipi-

pal, com són les següents: el bestiar, a l’hora d’escorxar, toca a terra; els desguasos resulta que no són tals desguasos, sinó que més aviat resta el líquid a dins que no pas a fora; el lavabo per als qui hi treballen resta tancat amb pany i clau. I, a més, passant la carretera de Llança a quasi cent metres, l’accés a l’escorxador es realitza fent una volta de mil dimonis per camins, lògicament, infernals...

Això, ja ho he dit, són només quatre detalls de l’estat i situació del nou Escorxador Municipal que l’Ajuntament ha cedit a Figueres, per tal de disposar de millors instal·lacions i serveis.

“NO S’HI POT TREBALLAR...”

Són, aquestes, les millors instal·lacions i serveis? No, i mil vegades

no!! El de l’Escorxador és un tema que cal tractar, que cal posar damunt la taula (no sé quina) i repasar de cap a peus. Però..., quan de temps haurem d’esperar encara?

La gent hi és descontenta i, el que és pitjor, incòmoda. Els mateixos que hi han de ser cada dia diuen que “no s’hi pot treballar, a l’Escorxador Nou”, i que de bon grat tornarien al vell. Però han de continuar allí. No els queda cap altre remei. El vell esorxador, mort de fàstic, només pot veure i admirar el mercat de cada dia, tot esperant el jorn que les seves voltes donin acollida, precisament, a aquest mercat que ara es fa o se celebra al seu davant...

El tema de l’escorxador figuerenc, o dels escorxadors figuerencs —el nou i el vell—, és, repetim, digne d’ésser tractat...

Antoni Godoy i Tomàs

